

Je - hoo-va, o - ma vä-gev kä - si nüüd õn - nis - ta - des väl - ja

si - ru - ta, oh nä - ge - ma - ta vai - mu - vä - gi, uut hoo - net

ka - ta o - ma tii - va ga, et ta ei lan - gek

tu - le lee - ki - des ja kind - lalt sei - saks kõu - e ma - ru - des!

2. Oh aita, et siit usklik sugu
kord välja võrsuks nendest müüridest,
kes pühast elust peab ka lugu
ja taeva poole püüab südamest,
et müüri ümber ennast põimivad
kui pärjad mälestused pühamad.

3. Kui asjatud küll meie vaevad,
mis elus näeme ilma Sinuta,
kõik meie tööd siin tolmu läevad,
kui ülevalt nad õnnistust ei saa.
Ei kesta kaua selle maja õnn,
mis liiva peale ehitatud on.

4. Siis aita, et siin majas elaks
vaim, mis Su püha meele järele,
et Sinu elav sõna kõlaks
ka nende seinte vahel kõigile,
ja tule ise vaimutulega
ka selle maja sisse elama!

*Viis: "Jehoova, Sulle tahan laulda"
(Dir, dir; Jehova will ich singen)
Hambrug, 1690; Halle, 1704.
Sõnad: Aksel Kallas, 1890-1922.*